Hicret

Sözlükte bir yerden başka bir yere göç etme anlamında gelen hicret; kavram olarak Hz. Muhammed (s.a.v) ve Mekkeli Müslümanların baskılar, işkenceler ve boykotlar nedeniyle İslam'ı tebliğ etme ve yaşama imkânları kalmaması üzerine 622 yılımda Mekke'den Medine'ye Allah'ın dinini yayma ve özgürce yaşama amacıyla yaptığı göçü ifade eder.

10.2. Peygamberimizin Hicreti

Ebû Cehil'in teklif ettiği Peygamberimizi öldürme planı işlemeye başladı. Bu işi yapacak kırk kişi seçilerek toplantıya son verildi. Bir an evvel bu kırk kişinin görevlerini yerine getirmeleri istendi. Müşriklerin oluşturduğu grup geceleyin Peygamberimizin evini kuşattılar. Sabah olmasını ve Peygamberimizin evinden çıkmasını bekliyorlardı.

Vahiy meleği Cebrail suikast planını Peygamberimize haber vermişti. Peygamberimiz yatağına Hz. Ali'yi yatırmış ve kimseye görünmeden doğruca Hz. Ebubekir'in evine gitmişti.

Peygamber Efendimiz ile Hz. Ebu Bekir yol hazırlığını tamamladıktan sonra Sevr Dağı'na doğru yola çıktılar. Sevr Dağı Mekke'ye bir saat uzaklıktaydı. Kısa zamanda oraya ulaşıp bir mağarada gizlendiler. Bu sırada müşrikler hâlâ Peygamberimizin evinin önündeydiler. Bir Mekkeli onlara Hz. Muhammed'in (s.a.v) şehirden ayrıldığını söyleyince hızlıca içeri

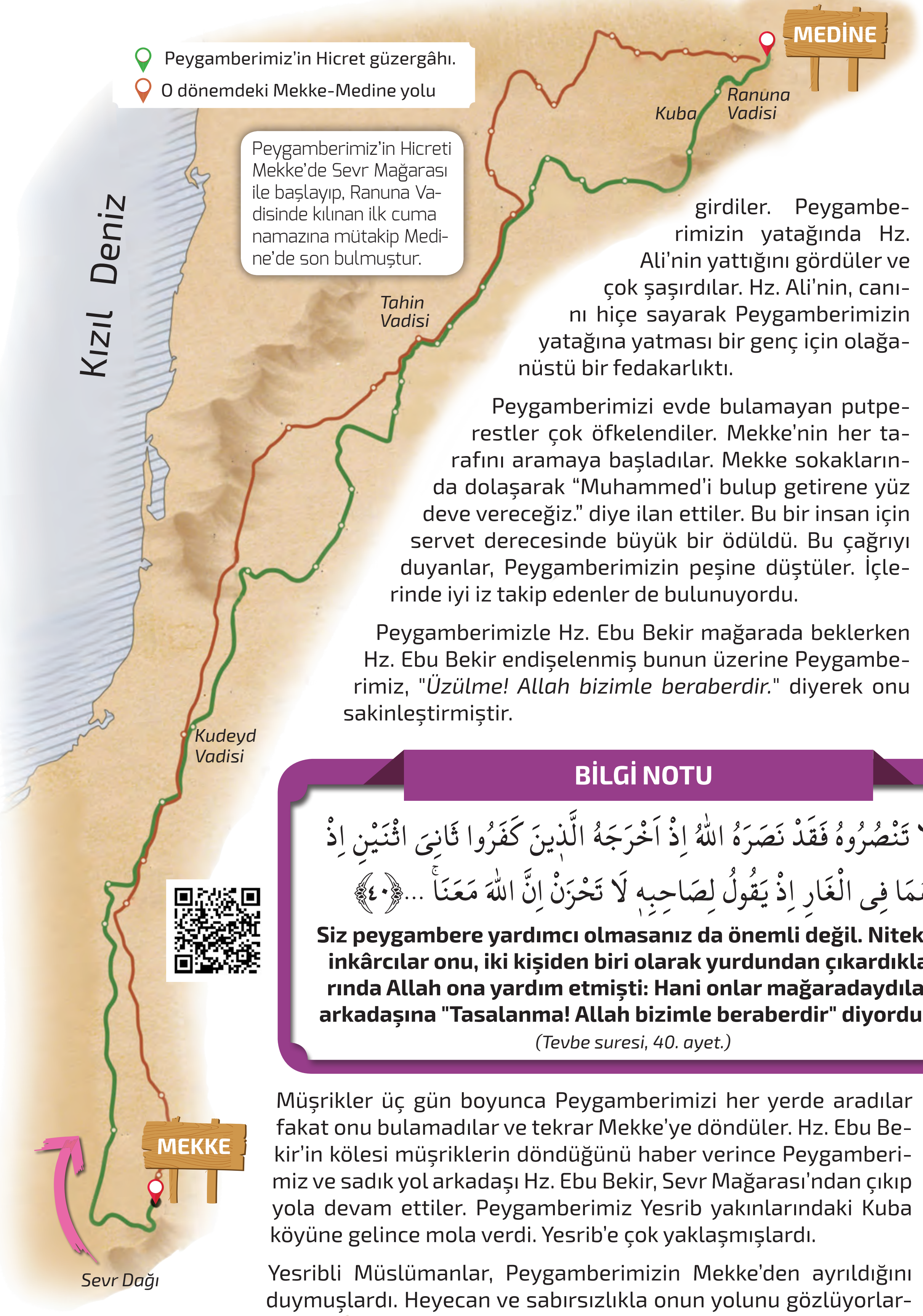

girdiler. Peygamberimizin yatağında Hz. Ali'nin yattığını gördüler ve çok şaşırdılar. Hz. Ali'nin, canını hiçe sayarak Peygamberimizin yatağına yatması bir genç için olağanüstü bir fedakarlıktı.

Peygamberimizi evde bulamayan putperestler çok öfkelendiler. Mekke'nin her tarafını aramaya başladılar. Mekke sokaklarında dolaşarak "Muhammed'i bulup getirene yüz deve vereceğiz." diye ilan ettiler. Bu bir insan için servet derecesinde büyük bir ödüldü. Bu çağrıyı duyanlar, Peygamberimizin peşine düştüler. İçlerinde iyi iz takip edenler de bulunuyordu.

Peygamberimizle Hz. Ebu Bekir mağarada beklerken Hz. Ebu Bekir endişelenmiş bunun üzerine Peygamberimiz, "*Üzülme! Allah bizimle beraberdir.*" diyerek onu sakinleştirmiştir.

BİLGİ NOTU

اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ
هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِه۪ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَاۚ ... ﴿٤٠﴾

Siz peygambere yardımcı olmasanız da önemli değil. Nitekim inkârcılar onu, iki kişiden biri olarak yurdundan çıkardıklarında Allah ona yardım etmişti: Hani onlar mağaradaydılar; arkadaşına "Tasalanma! Allah bizimle beraberdir" diyordu. ...

(Tevbe suresi, 40. ayet.)

Müşrikler üç gün boyunca Peygamberimizi her yerde aradılar fakat onu bulamadılar ve tekrar Mekke'ye döndüler. Hz. Ebu Bekir'in kölesi müşriklerin döndüğünü haber verince Peygamberimiz ve sadık yol arkadaşı Hz. Ebu Bekir, Sevr Mağarası'ndan çıkıp yola devam ettiler. Peygamberimiz Yesrib yakınlarındaki Kuba köyüne gelince mola verdi. Yesrib'e çok yaklaşmışlardı.

Yesribli Müslümanlar, Peygamberimizin Mekke'den ayrıldığını duymuşlardı. Heyecan ve sabırsızlıkla onun yolunu gözlüyorlardı.